

[Ministeren for offentlige arbejder]

- Hydrofoilskibe med foiler i vandoverfladen og skrueremdrivning (kendt bl.a. fra Øresund)
- Jetfoil med neddykkede foiler og jettremdrivning (kendt bl.a. fra Den engelske Kanal)
- Luftpudefartøjer med faste sider og med gummiskørt og med propelfremdrivning (kendt bl.a. fra Den engelske Kanal)
- Katamaraner med skrueremdrivning (kendt bl.a. fra Øresund).

DSB fandt i 1981, at jetfoils var den eneste fartøjstype, som besad tilstrækkelige egenskaber til at give den fornødne regularitet og sejlkomfort. De øvrige fartøjstyper ville for ofte ikke kunne holde sejlplanen, samtidig med at der ville blive tale om et ikke ringe ubehag ved sejlads mellem Århus og Kalundborg under visse vejrforhold.

Med de investeringer, som skulle gennemføres med det integrerede trafiksystem, fandt DSB, at der på daværende tidspunkt ikke eksisterede økonomiske muligheder for, at DSB kunne gå ind for oprettelse af en hurtigbådsforbindelse mellem Århus og Kalundborg.

De tekniske og økonomiske forhold har ikke ændret sig afgørende siden. Hydrofoilskibe med foiler i vandoverfladen samt katamaraner er billige i anskaffelse, men deres sejlegenskaber i et farvand som det mellem Århus og Kalundborg er utilstrækkelige. I en række tilfælde vil regulariteten og sejlkomforten være for ringe.

På en rute mellem København og Århus vil skibene kunne udsættes for endnu hårdere påvirkninger end på ruten mellem Århus og Kalundborg. Ligeledes vil den ringere udnyttelse af fartøjerne på den betydeligt længere rute betyde et dårligere økonomisk resultat.

Jeg mener således ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for et DSB-engagement i en katamaranrute mellem Kalundborg og Århus, ej heller mellem København og Århus.

Spm. nr. S 1502

Til miljøministeren (2/8 83) af:

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren oplyse resultatet af sin rejse til DDR i relation til drøftelserne om sik-

kerheden omkring kernekraftværket i Greifswald?«

Begrundelse

Efter ministerens besøg i DDR, hvor atomsikkerheden har været drøftet, fremgår det af pressen, at Danmark og DDR inden længe vil indlede drøftelser om sikkerheden på kernekraftværket. Spørgsmålet skal ses på baggrund af den offentlige interesse, der er for sikkerheden på kernekraftværker, der er placeret i vore nabolande i nærheden af den danske grænse.

Besvarelse (9/8 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Under mit besøg i DDR drøftede jeg ved flere lejligheder spørgsmålet om sikkerheden ved DDRs kernekraftværker, særlig værket i Greifswald, der ligger 120 km fra dansk landområde. Jeg havde drøftelser om spørgsmålet dels med præsidenten for DDRs Styrelse for Atomsikkerhed og Strålebeskyttelse, dels med førsteviceministerpræsident Werner Krolkowski.

Fra DDRs side understregede man under drøftelserne, at sikkerheden ved landets kernekraftværker var i overensstemmelse med de internationale regler herom. Man lagde fra DDRs side megen vægt på det samarbejde om atomsikkerhedsspørgsmål, som foregår gennem IAEA (Det Internationale Atomenergiagentur) i Wien.

I mine indlæg fremhævede jeg, at den danske regering især lægger vægt på to principper i denne sammenhæng:

- Kernekraftværkernes sikkerhed må være af en meget høj standard.
- Der må herske fuld åbenhed og information om alle spørgsmål om sikkerheden ved kernekraftværker.

I denne forbindelse nævnte jeg det gode og åbne samarbejde, vi har haft med svenskerne omkring Barsebäckværkets sikkerhedsforhold. Efter min opfattelse kan dette arbejde tjene som model for de relationer, der bør være mellem nabostater i disse spørgsmål. Jeg foreslog, at en nærmere gennemgang af sikkerhedsforholdene – herunder spørgsmålet om information i tilfælde af uheld på værket – kunne ske gennem møder på ekspertplan. På baggrund af samtalerne er det mit indtryk, at man i DDR vil overveje